

Wiesław Piszczalowski, Piotr Szmidt

Rogów Opolski, woj. opolskie.
Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 10, 156-157

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto również 1 grób skrzynkowy z obwarowaniem należący chronologicznie do kultury pomorskiej zawierający wewnątrz popielnicę przykrytą czapkową pokrywą z zakładką.

Groby wkopane były bardzo płytko, 20 cm pod powierzchnią, stąd ich zły stan zachowania. Największe zagęszczenie pochówków i pozostałych obiektów archeologicznych wystąpiło na kulminacji i zachodnim stoku badanego wzniesienia morenowego.

Groby jamowe z resztkami stosu oraz popielnicowe obsypane stosem zawierały intensywnie czarną spalenizną z dużymi ułamkami zwęglonego drewna oraz stosunkowo bogaty materiał kulturowy. Kości ludzkie bardzo źle zachowane - silnie rozłusowane i drobno pokruszone.

Wśród zabytków dominowały zapinki żelazne /Warsztat M-N wg J. Kostrzewskiego/, zapinki brązowe, znaleziono także zapinkę ze srebra. Jeden z grobów popielnicowych zawierał kultowo zgięty żelazny miecz jednosieczny z zachowanymi okuciami pochwy, umbo tarczy, nity okucia tarczy i kultowo zgięty grot oszczepu. W grobach znaleziono też żelazne noże sierpikowate, klamry do pasa o odwrotnie wygiętych końcach oraz przęśliki gliniane i kamienne.

Wśród naczyń przeważały przysadziste i wysokie wazy, o ostrym załomie brzośca, zdobione w górnej partii pasmem zróżnicowanego meandry, zaopatrzone w dwa przewężone ucha, posiadające zwykle facetowaną krawędź wylewu. Uzyskano też kilka naczyń odwrotnie gruszkowatych z jednym taśmowatym uchem oraz kilka naczyń miniaturowych w postaci kubeczków.

Badania będą kontynuowane.

ROGÓW OPOLSKI
woj. opolskie
Stanowisko 10

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził Wiesław Piszczalowski /autor sprawozdania/ i Piotr Szmidt. Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Ratownicze wykopaliska prowadzono na zagrożonym odcinku eksploatowanej dorywczo piaskowni, położonej na lewobrzeżnej terasie Odry /w pobliżu starego kamieniołomu/. Prace ograniczyły się do przebadania obiektów znajdujących się przy północno-wschodniej ścianie wybieżyska oraz na powierzchni skarpy. Założono wykop o po-

wierzchni około 130 m², odsłonięto 5 obiektów, w tym 1 półziemianka i 3 paleniska. Najciekawszym z nich okazała się półziemianka kształtu nieregularnego prostokąta o wymiarach 3,4 x 1,8 m, głębokości 90 cm.

Osadę datować można roboczo na II i III wiek.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIECHOW, gm. Widawa
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Jażdżewska. Finansował WKZ w Sieradzu. Czwarty sezon badań. Osada ludności kultury wenedzkiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano prace wykopaliskowe na wzniesieniu zwanym "Piekło", około 3 km na południe od wsi Siemiechów, dążąc do ustalenia granic osady.

Odkryto ślady kolejnego, piątego obiektu mieszkalnego typu półziemianki o planie w przybliżeniu prostokątnym, z paleniskiem zbudowanym z trzech płaskich kamieni. Jeden z nich był kolejną częścią żaren rotacyjnych, odkrytych w ubiegłym sezonie. Na brzegu paleniska oraz przy ścianie chaty widoczne były wyraźne ślady spalonych, pionowo wbitych kołeczków.

Paleniska luźne, charakterystyczne dla tej osady, występowały rzadziej. Odkryto ich 7, o przeciętnych wymiarach 1,2 x 1,5 m. Zbudowane były przeważnie z nieckowato ułożonych kamieni. Wypełnisko stanowiła smolistoczarna ziemia z niewielką ilością ceramiki lepionej ręcznie /niestarannie lepionej, o powierzchni lekko schropowaczonej, o formach zaokrąglonych/ i toczonej "sivej" /m.in. z ornamentem stempelkowym/. Oprócz ceramiki w paleniskach występowały licznie grudki polepy i węgiel drzewny, czasem w dużych bryłach.

Wśród zabytków szczególną uwagę zwraca ułamek misy toczonej na kole, barwy czarnej, z bogatym ornamentem linii falistych i poziomych listewek plastycznych. Duży fragment podobnego unikatowego na naszych terenach naczynia znaleziono podczas zeszłorocznych prac. Ceramika reprezentuje formy charakterystyczne dla kultury wenedzkiej w okresie późnorzymskim /III-IV w./.

Opracowane materiały z badań złożone są w Muzeum w Pabianicach.

Badania będą kontynuowane.